

Sayın Adnan Oktar'ın Yeni Açıklamaları (24 Nisan 2016; 11:00)

İNCİL'DEN AÇIKLAMALAR

Pavlus'tan Romalılara Mektup 11/18-20, "Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildiyse ve sen yabancı bir zeytin filiziyken onların yerine aşılınıp ağacın semiz köküne ortak oldunsa o dallara karşı övünme. Eğer övünüyorsan unutm ki sen kökü taşıyorsun, kök seni taşıyor. O zaman ben aşılınayım diye dallar kesildi diyeceksin. Doğru. Onlar imansızlık yüzünden kesildiler, sense imanla yerinde duruyorsun. Böbürlenme Allah'tan kork."

İşte Müslümanlar arasına girip adam olan, düzelen, anormal yönlerini kaldıran bir insanın hava yapması, sükse yapması, işte "ben alimim şunu biliyorum, bunu biliyorum, kültürlüyüm demesinin çirkin olduğunu Hz. İsa (a.s) çok güzel bir örnekle anlatıyor. "Seni orada adam ettiler" diyor. "Sen vahşiydin, yabaniydin insan oldun, adam oldun. Ama sen kendine verme onu" diyor "ana dala ver onu" diyor "seni eğitenlere ver, onlar vesile oldular" diyor. Nasıl anlatım, mükemmel değil mi?

Pavlus'tan Korintlilere Birinci Mektup. 8/1-3. "Bilgi insanı böbürlendirir, sevgi ise geliştirir. Bir şey bildiğini sanan henüz bilmesi gerektiği gibi bilmiyordur."

Biraz kitap okuyor, biraz bir şey öğreniyor çok şey bildiğini zannediyor, halbuki çok az bir şey bilmiş oluyor, çok çok küçük bir şey. Çok az bir bilgi. Enaniyet yapılmaması, ilimden, bilgiden dolayı enaniyet yapılmaması, işte "ben akıllıyım, ben zekiyim, ben en iyi bilirim" denmemesini İncil'de İsa Mesih (a.s) çok güzel anlatmış.

Bilgiyle insan vahşi olabilir. Mesela komünist oluyor, Stalinist oluyor, terörist olabiliyor ama sevgiyle olmuyor. Sevgiyle insan oluyor. Allah'tan korkuyor, Allah'ı seviyor, insanları seviyor. Bilgiyle onu birleştirdiğinde muhteşem bir şey ortaya çıkıyor. Bilgi varsa, sevgi yoksa o insan mahvolur. Sevgi hayattır. Bir şey bildiğini sanan hiçbir şey bilmediğini anlaması gerekir. Onu vurguluyor. Hiçbir şey derken çok az şey bildiğini bilmesi gerekir. O bilgiyi de ona veren Allah.

Pavlus'tan Filipililere Mektup, 2/3. "Hiçbir şeyi bencil tutkularla ya da boş övünmeyle yapmayın. Her biriniz alçak gönüllülükle diğerini kendinden üstün sayın."

Tabii "Ben en büyüğüm, ben en akıllıyım, ben en güzelim" çirkin. Her zaman başkasını övmek güzel. Öyle olan insan güzelleşir. "Ben en güzelim, en akıllıyım, en kültürlüyüm, en yamanım, en zeki olanım, benden başka akıl yok, benim gibi bir kişiden başkasını göremiyorum" derse, kendinin en zeki olduğuna kesin kanaat getirirse bunun olmayacağını anlatıyor.

Luka 18/9-14. "Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan bazı kişilere İsa (a.s) şu benzetmeyi anlattı: "Size şunu söyleyeyim, kendini

yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.””

İşte bak bu değişmemiş bir İncil'in hükmü, çok mükemmel bir açıklama. Kendini büyüteni Allah küçültüyor. Kendini küçülteni de Allah büyütüyor. Enaniyet olmaz, büyüklük olmaz.

Pavlus'tan Korintlilere Birinci Mektup 5/6-8. "Övünmeniz yersizdir, azıcık mayanın bütün hamuru kabarttığını bilmiyor musunuz? Yeni bir hamur olabilmek için, eski mayadan arınıp temizlenin."

Mükemmel bir ifade, küfürden bir tohum kaldığında bütün bünye batıyor onunla, topluluk içinde çok tehlikeli.

"Bunun için eski mayayla kin ve kötülük mayasıyla değil, içtenliğin ve dürüstlüğün mayasız ekmeğiyle bayram edelim."

Tertemiz olacaksınız yani "o kirli maya kalmayacak" diyor. "O kirli mayayı tamamen atacaksınız, sadece içtenlik ve dürüstlikle kirli maya olmadan tertemiz yeniden kendinizi geliştirin" diyor. Hakikaten öyle mesela küfürden gelen bir insan, küfürdeki maya kaldıysa adam olmuyor. O maya onu kaplıyor yine, yine o deli ruha dönüyor, o anormal ruha dönüyor. Ama o mayayı tamamen atarsa tertemiz oluyor hakikaten. Çok şahane benzetmeler.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/sayin-adnan-oktarin-yeni-aciklamalari-24-nisan-2016-1100>